

L'ESQUELLA

DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: ARAGÓ, 290 - TEL. 23994

V I N T - I - C I N C C È N T I M S

REVISTA DE PREMSA

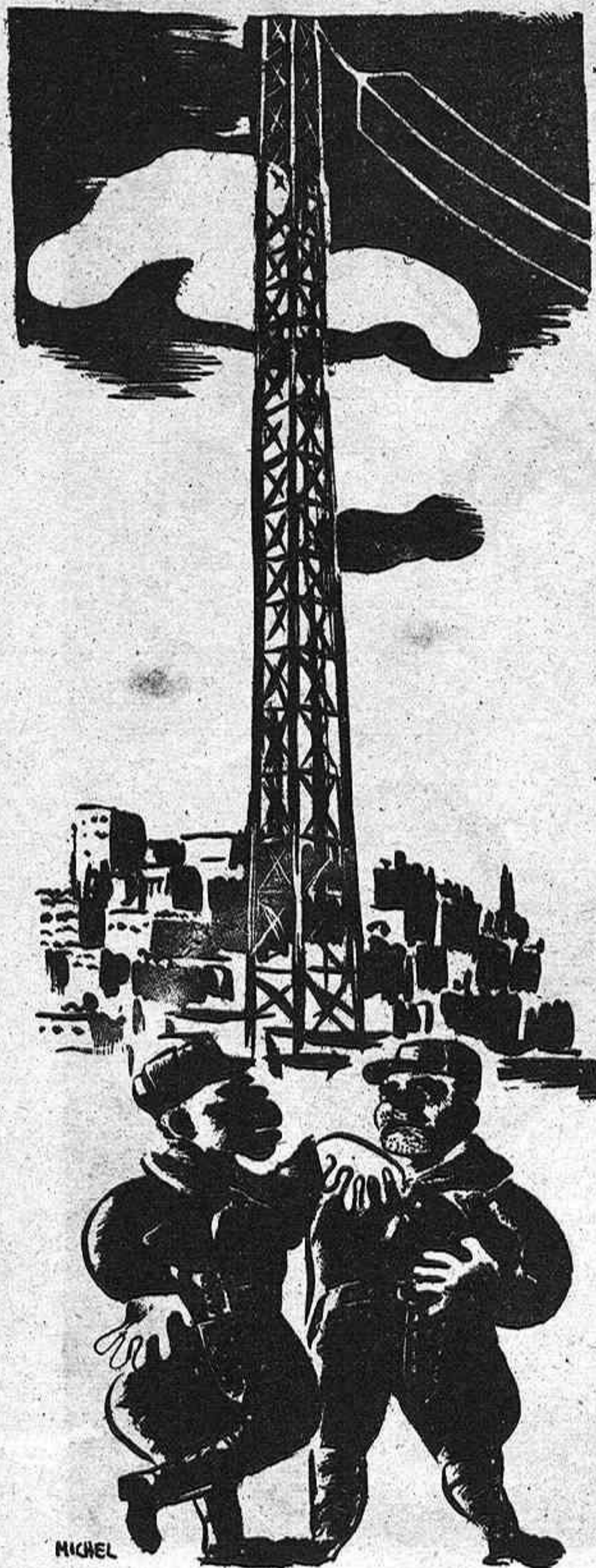
EL DILUVIO

D'una nota de l'Hospitalet:

—¿Cuándo se procederá a la recogida de los perros vagabundos? No pasa día en que no se registren casos de mordeduras de perros. Es preciso que se proceda con energía.

Sabemos que el alcalde, compañero Martínez, ha hecho las gestiones necesarias para que vengan los laceros municipales de Barcelona, pero se supone habrá algún inconveniente.

El que és per nosaltres ja els hi poden enviar!

INCAUTACIÓ D'EMISSORES

—Enç han pres les «ondes»

DIARI DE BARCELONA
ESTAT CATALA

Declaracions del general Miaja:

—De vegades per retirar una xarxa o per rellevar una guàrdia, l'enemic s'alarmarà i creu que disparen amb estrèpit contra els nostres soldats. Moltes vegades aquestes coses no tenen importància i els facciosos s'alarmen davant d'això o davant la voladura d'una mina.

Aquests facciosos es veu que s'alarmen per qualsevol cosa.

LA PUBLICITAT

D'una carta oberta al director:

Ja podeu tenir la seguretat que aquesta terra el que no roba és perquè no pot fer-ho.

No tenim cura.

Atentament us saluda

J. Basseda

P. D. Podeu fer ús d'aquesta carta de la manera que vulgueu, ja que sóc comerciant que paga contribució.

Que sant Eliseu vulgui que aquest honest burgès no sigui del G. E. P. C. I!

FRONT DE LA JOVENTUT

Fragment d'un editorial recent:

S'ha practicat us servei d'higiene les conseqüències profilàctiques del qual deixaran a Catalunya en situació de rendir pel front com fins avui no ho havia fet encara.

El dia que estem en condicions de rendir-nos pel front, sí que l'haurem feta bona!

la humanitat

De la biografia de Joan Blondell:

Com ja sabeu, el major enemic que té la bellesa és la puresa, per això Joan és tan bella, perquè mai no ha comès aquest defecte.

Ho trobem una mica fort, això de dir que la puresa és un defecte.

Una mica més enllà, en la mateixa biografia, diu:

Es una de les estrelles que amb major franquesa declara quines són les coses que l'encisen i quines les que no li plauen; entre aquestes són les següents: posar-se el capell, joies i vestits amb massa ornaments, jugar al "bridge", menjar remolaxres i tractar-se amb gent orgullosa.

A l'autor de l'article no li deuen agradar les garrofes per miracle.

SOLIDARIDAD OBRERA

Del títol d'un article transcendental:

El teatro de ayer es el cine de mañana
UN POEMA ANARCOSINDICALISTA:
"FUENTE OVEJUNA"

COMEDIA FAMOSA DE LOPE DE VEGA QUE PODRIA SER LA GRAN PELICULA DE LA REVOLUCION ESPAÑOLA

El dia menys pensat ens descobriren que en Nicolau d'Olwer és un «joven libertario».

—Ja hem pres La Torraza...

—Carai!

—...la d'Oscà.

—Ah!

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

ANY, LXI

NUM. 3018

EDITORIAL

Ja tenim la guerra a sobre - La "Línia Miravittles"
"Un vago es un faccioso" - L'ensulsiada de l'imperi
egipci - Reneix la calma

La guerra, amb totes les seves terribles conseqüències, es congrua al voltant d'uns quants veïns del carrer de les Corts Catalanes, els que habiten el tros destinat a zona de propaganda. Damunt d'aquest fragment de població civil indefensa, seran abocats tots els enginyers i totes les pensades pròpies de les guerres de reraguarda. Preveiem l'evacuació d'aquest barri, amb les escenes doloroses de consuetud i la indiferència de França i Anglaterra, que traïran, una vegada més, llurs principis democràtics.

Es possible que sigui construïda a la zona de propaganda, una forta línia ofensiva i defensiva, que s'anomenaria «Línia Miravittles». Això donaria molta feina als fusters i als guixaires, que bona falta els fa.

★

Aquesta setmana, aparentment, no hi han hagut esdeveniments polítics. Però de sotamà n'han passat de grosses.

El cartell editat per la Federació Local de Sindicats Unics, amb el tema «Un vago es un faccioso» ha estat a punt de provocar una guerra civil de saló en els medis confe-

derals i anarquistes ibèrics. La majoria de «Comitès Econòmics» s'han donat per aludits i han declarat que ells no ho eren, de facciosos. Mant membre dels grups específics, orgànics o el que sigui, ha dit que ja n'hi havia prou, de maniobres, i que si algú tenia quelcom a objectar referent a llur activitat, que valia més parlar clar. Els altres han contestat que més clar, l'aigua.

ESQUELLOTS

L'A. I. T. JA HA SORTIT

La gent que es creia que l'A. I. T. era un mite, haurà sortit del seu error. L. A. I. T. ha donat senyals de vida i fins ha celebrat un Ple a París amb motiu de l'Exposició i com a manifestació folklòrica.

Però la gent que no creia en l'A. I. T. no declarava pas de tenir del tot raó, per quant la mateixa C. N. T. no se'n fia pas massa. En un telegrama que li va enviar començava: «La C. N. T., por medio de un Comité Nacional, saluda delegados Pleno de A. I. T. y recomienda acierto y firmeza en sus decisiones.» I acaba «Comaradas, no defraudéis al pueblo español».

I després demana la C. N. T. que deixin entrar l'A. I. T. a la reunió de les dues Sindicals internacionals! Decididament, més val que l'A. I. T. torni a ésser el que era en temps dels nostres pares: un crit de paroxisme amorós.

FRANCO, MARCA D'ESPECIFIC

Els facciosos, en veure que en les seves propagandes per ràdio no agafaven prou peix, han adoptat altres procediments. De moment, el més eficaç ha estat la persecució empresa contra Falange Espanyola. Tot-hom se l'ha cregut. Però quan la gent ha vist que havia condemnat, per dos cops, Manuel Hedilla a mort, la gent ha comprès la maniobra: Franco volia que li fessin la propaganda als llocs reservats i li possessin

aquells paperets: «Franco mata l'Hedilla».

Però ningú no s'ho creu; si l'ha de matar dos cops és que no és prou eficaç. A casa nostra ens diuen que «Sant Jordi mata l'aranya», i ja ho veieu: ha tornat a ressuscitar. Si no ens la matem nosaltres... l'aranya, s'entén.

L'EXIT HA SORPRES LA MATEIXA EMPRESA

Resulta que ningú no havia pensat mai de bona fe, que fos tan fàcil portar a terme allò que els que pensen de bona fe creien que calia perquè Barcelona fos, no ja una reraguada capaç de guanyar, sinó que ni tan sols capaç de no perdre.

Ara, un cop és vist el fàcil que era aquells que ens havien fet veure que estaven voltats de fantasmes i que ens han fet passar deu mesos encomanant-nos el pànic que els impedia complir els més elementals deures de ciutadania de ciutadans de categoria, estan una mica en evidència i comencen a empescar-se bestieses més grans encara que llurs culpes per a fer veritables barricades de retòrica i de malícia.

La veritat és que no passa res a Catalunya més que allò que ha de passar, i passa sense que passi res.

VENTRILLOQUIA

Nosaltres creiem que un cop traspasat el pobre «Troski», que va emportar-se el «Millu», i un cop tancada la ràdio Troski-Millu

del P. O. U. M. no haurem de patir més els estralls de la ventriloquia.

Ara, però, resulta que aquest art antiquat i atapeït de parlar amb l'estómac i d'auto-interviuar-se ha agafat una sensacional volada política a Catalunya.

Ara els ventrílocs de dalt volen fer veure que quan s'interviuen ells mateixos, tot dient-se que fan mala cara, que tenen set gats a la panxa i que Déu nos en guard.

La veritat, però, és que no passa res a Catalunya més que allò que ha de passar, i passa sense que passi res.

ARA SOM MES GERMANS QUE MAI

Ara, però, resulta que els que guanyaven a les males i no tenien un sí per ningú que no vulgués ésser «desaparegut», a l'hora de perdre, volen fer-ho a les bones i ja han trobat qui els ajudi.

Ara «si us plau per les bones» haurem de tornar a ésser tots germans proletaris i començarem una nova etapa política, si no fos que...!

Que hi ha uns quants que s'han entesiat a fer veure que tots som germans proletaris... menys uns quants que s'han repensat una mica tard d'aquesta fórmula cínica de tapar-se.

Però, la veritat és que no passa res més que allò que cal que passi, i que passarà sense que passi res.

EL SINDICALISME

El sindicalisme no és cap novetat a casa nostra. Com a tal doctrina de concòrdia, no és més que una cosa que alguns havien oblidat i que ara cal que no s'oblidin que és un xic tard per a ressuscitar-la.

Cal que tots, ara que som molts i que tornem a ésser germans proletaris, no ens atabalem i no ens entestem a tornar a començar a anar malament, ara que tot just començàvem a anar una mica drets.

ARMES A REDIT

Les armes d'una organització que ara ha petat i que ocupava un local d'un Banc de a Rambla, han estat trobades dins la caixa forta del sudit Banc, on havien anat dipositant-les amb un envejable esperit d'estalvi els dirigents i components de l'esmentada organització.

Aquestes armes havien estat portades a la caixa del Banc amb l'interès explicable que anessin produint un interès compost que les anava fent augmentar de mica en mica.

Es per aquesta senzilla raó i no per cap altra que se n'han trobat tantes i tantes.

Artistes lírics III

Fem igual que els nostres companys, els flequers:

Cantemos mañanas!

A L'INSTITUT MAURIN

— Senyor professor, «L'Hora»

ELS JOVINCELS

INTRODUCCIO

Seguint la moda imposada pels grans rotatius del país, L'ESQUELLA dedicarà una pàgina a la Joventut. Per donar més eficàcia i continuïtat a aquesta pàgina, la publicarem cada quan ens sembli.

Això vindrà a ésser una mena de tribuna oberta a totes les inquietuds dels jovincels autènticament revolucionaris (1), que podran enviar-nos tot el que els doni la gana, excepte versos i treballs sobre la reforma eugènica de l'avortament.

Joves!!! Ja ho sabeu, ací és a casa vostra!

(1) Els no autènticament revolucionaris, obsteniu-vos.

EDITORIAL

Nosaltres també volem la unió amb els altres joves. Per això ens erigim en cleda a part, per veure què passa.

Aquí de joves ho som tots, perquè es té l'edat que s'aparenta. Es per això que la joventut dona molta vida, la qual cosa ens ha fet posar moltes esperances en aquesta pàgina. No som amics de frases fetes ni de proverbis, però ara ve a tomb recordar allò de: "Qui de jove no treballa, quan és vell dorm a la palla". I aquests dos, especialment dedicats a la nostra secció femenina: "Març, marçot, tira la vella al sot i a la jove si pot", i aquell altre tan famós: "Para los viejos las niñas siempre tienen el pecho de cristal".

Resumit a grans trets, es pot dir que aquest és el nostre programa. Ara ja sabrà tothom a què atènyer-se i ningú no podrà acusar-nos d'ésser confusionistes.

Amunt els cors, i apa, joves!

L'EMPRESA

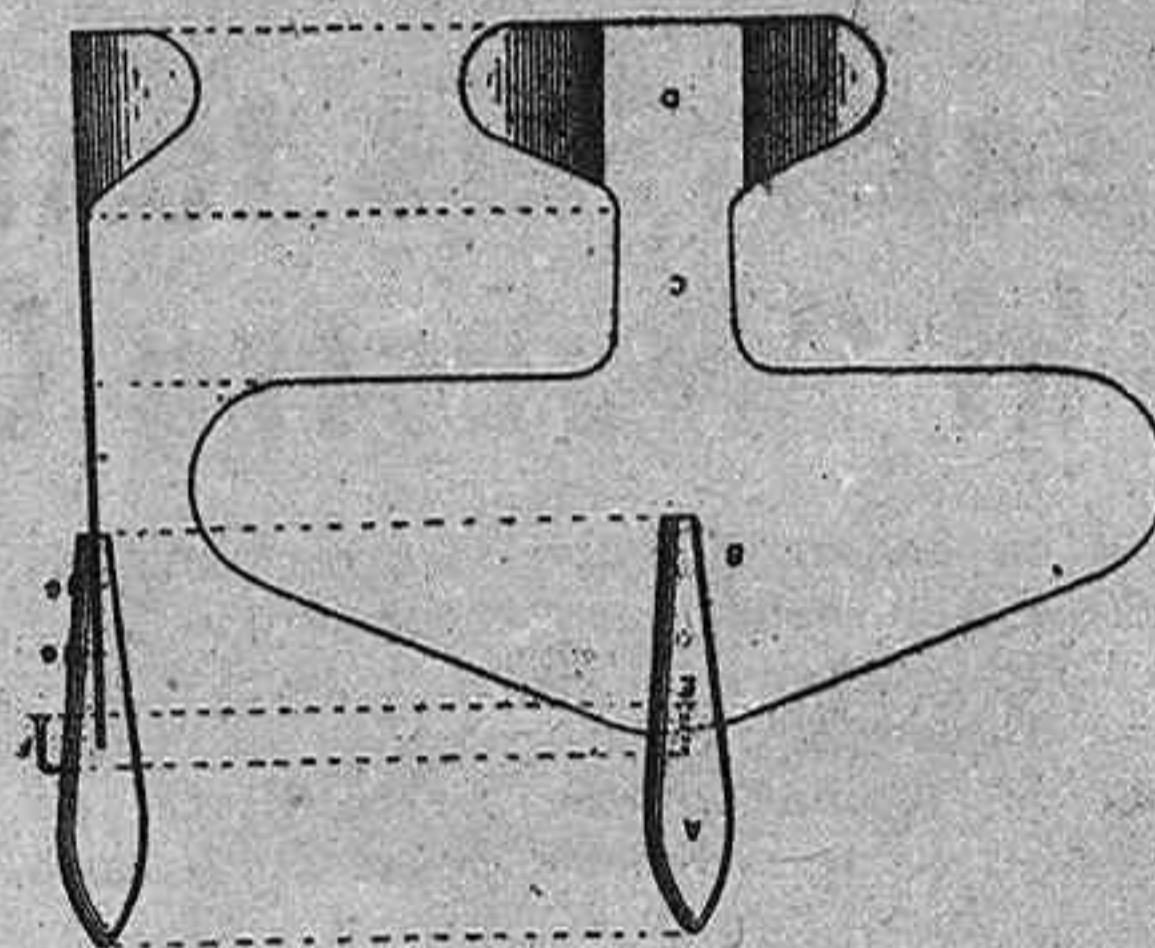
L'ENHORABONA!

El doctor Fèlix Martí i Ibàñez, una de les esperances més sòlides del nostre món jovincèvol, ens comunica en un atent «besc-lamano» que prepara un treball destinat a aquesta pàgina, sobre «Modificaciones que puede operar el juego de los trompos en los ovarios de la mujer jovencita. Primera parte de «La Batalla del ovario».

Per referències particulars, sabem que aquest treball encara farà riure més que el «Mensaje eugénico a la mujer».

Ens comunica el doctor Fèlix Martí Ibàñez que hi ha passa de galteres. Preve-niu-vos, joves!

Joves: us voleu construir les vostres joguines vosaltres mateixos?

Heus ací un fermós model de planejador, inspirat en el «Vent de déu» japonès, que pot ésser construït valent-se dels usos i costums domèstics. Amb una capsca de sabates vella que us doni la vostra mare (demaneu-li, sobretot. Que després no ens vingui amb romansos!), aprofitant el cartó de la tapa, podeu retallar amb unes tisores «Solingen», del 7'65, la forma que indica el perfil adjunt. La resta és un joc de poques taules.

Les nostres enquestes "interviewsades"

Preguntem als joves:

1. Què hem de fer per a guanyar la guerra?

2. I per a perdre-la?

Resposta de Gonçal de Reparaz (senior):

1. Enviar de seguida noranta-tres avions allí on facin falta, com aquell qui no diu res, i dir a França i a Anglaterra que són unes filles de veïna.

Construir una potent línia defensiva, unint els tres punts del triangle Matadepeta-Ripo-

Nois, si el dia menys pensat torna a sortir "Mirbal" compreu-lo

llet-La Cerdanya, el vèrtex del qual apunta-ria el cor de la facció. No oblidem que Roma, l'orgullosa i l'altiva, va sucumbir perquè els bàrbars del Nord li etzibaren un ccp de triangle d'aquests. La cosa és clara.

No sóc partidari de batejar la línia amb un nom determinat, a fi de no ferir susceptibilitats. Jo en diria la «Línia de Tots Sants» i em quedaria tan tranquil.

Ja estic acostumat a què els ministres hispànics no facin cas de les meves profecies, amb la qual cosa es priven del concurs d'un dels talents més clars i menys repapiejadors que ha produït la humanitat en el decurs dels segles. (Segles? Per què aquesta perillosa novetat? Jo en diria centúries, de centúries.)

2. Seguir al peu de la lletra les meves instruccions.

Joves: els Reis són els papes i les mames!

Cal estimular la creixença

Ara que ve el temps de la calor, i que el país necessita homes forts i cepats, caldria estimular, en els joves la prujia de la creixença, empenent campanyes de propaganda i establint premis en metàl·lic i en espècies. Seria molt bonic poder crear un moviment de «stajanovistes» de l'alçària física en centímetres lineals. Podria crear-se un «Comité Económico del Crecimiento», que tindria l'inconvenient que, no havent-hi pesetes a guanyar, se n'hauria d'encarregar la U. G. T., amb la qual cosa es perderien una colla d'iniciatives genials i d'experiments anarquistes ibèrics. Però amb tot, potser donaria resultat.

De moment, proposem l'edició d'un cartell amb el lema: «¿Quiere usted crecer ocho centímetros?», que podria ésser el principi de la croada de la creixença.

ELS TAXIS DE LA U. G. T.

Per què han de sortir els taxis de la U. G. T. havent-hi "Nuestra Obra"?

Una altra maniobra de gran envergadura amenaça novament pertorbar la pau pública. Ens referim, com deia molt bé la «Soli» en el seu número de dimecres de la setmana passada, al conflicte promogut per la provocativa reparació dels taxis grisos de la U. G. T. El públic s'esfereïa només de veu-

re'ls, en pensar que es poden reproduir els dolorosos incidents que provocaren la seva recollida nocturna —control i recaptació— per dipositar-los al Sindicat Unic de Transports per portar a cap la realització de «Nuestra obra»; «Nuestra Unica Obra», més ben dit, com Unico és el Sindicat.

Afortunadament la maniobra no prosperarà perquè seria intolerable que els xofers que s'havien comprat el cotxe, convertint-se en burgesos infectes, poguessin, sota el signe de la Revolució i de les quatre barres, seguir explotant el públic en benefici d'alguna altra cosa que no fos el monopoli de la Collectivitat de xofers C. N. T., que no vol monopolis de ningú. De ningú més, s'entén.

I no prosperarà, més que per cap altra cosa, perquè qui ha de dir si es pot donar gasolina als taxis de la U. G. T. és el fraternal company Pérez Mula, conegut per Combina, Conseller-regidor de Serveis Públics, que és de la C. N. T.; i ben Ase seria de fer-ho, perquè l'Ajuntament sembla que va acordar, un cop recollits els taxis de la U. G. T., que no n'hi havia més que de la C. N. T. i, per tant, no en podien circular d'altres.

Aquests taxistes de la U. G. T., però, són de tan mala fe que molts d'ells han pintat el seu cotxe de vermell i negre i enganyen el pobre client que pot pagar la tarifa. Nosaltres ho hem sabut fent veure que no volíem pujar al taxi si no era de la U. G. T., i aleshores el xofer ha baixat i, rascant la pintura vermella, ens ha fet veure que de sota era grisa.

Pel que fa als altres, als grisos per sobre i les quatre barres indicadores de la barra que tenen, hem observat que paren prop de les parades d'encenedors i pregunten al client si ja es porta la gasolina.

En acabar d'escriure aquest article ens adonem que ens pensàvem que l'escriviem per a «Catalunya». El lector, comprensiu, ja comprendrà, doncs, el nostre to i ens perdonarà, sobretot si pertany a la sindical germana.

— Juguem a guerres?
— I aral! Us heu pensat que la guerra és un joc de criatures?

L'Ajuntament va de dret a la municipalització del ciutadà

L'Ajuntament, després de l'encongiment dels primers, dels segons, dels tercers i dels desens mesos de la guerra, va posant-se tranquil i dia vindrà que fins es farà retratar pel fotògraf de la casa Domínguez. De moment ja comença de veure's les orelles i fins i tot ha passat de les súpliques que feia als automobilistes i tramviàries perquè no anessin contra direcció, a amenaçar amb posar penyores. Els bombers, que s'havien especialitzat en posar pancartes, comencen d'aprendre de treure'n i fins han pres decisions tan importants i enèrgiques com és la no municipalització dels serveis públics perquè els serveis públics no es volen deixar municipalitzar.

En canvi, però, i ningú no ha parlat d'una municipalització tan important com aquesta, la de les brigades eventuais i altres serveis, que ha augmentat els contingents municipals en uns dos mil homes més que reforçaran els rengles municipals i el pressupost, de despeses, s'entén.

El més important, però, del que ha fet l'Ajuntament és el que farà, o siguin el Pressupostos, que ja s'estan fent. Són tan importants i està tant tothom d'acord en el que s'hi ha de posar, que la Comissaria d'Hisenda, per discutir-los, va estar reunida des de les quatre de la tarda de divendres fins les deu del matí de dissabte, i fins diu que varen sopar-hi, però que no hi varen poder dormir perquè les discussions no els ho permetien. A la fi, però, es varen posar d'acord sobre la municipalització de tots els habitants i forasters de la ciutat.

* * *

La qüestió dels empleats municipals ha estat sempre una de les qüestions que més ha preocupat l'Ajuntament, abans de la Revolució, durant la Revolució i després de la Revolució.

Abans de la Revolució tothom sap com

anaven les coses. Per un no-res entrava una partida d'empleats d'aquet o de l'altre partit. Darrerament es decidí que no n'entressin més, i quan va venir la Revolució va decidir que els que havien entrat i eren desafectes al règim, n'haurien de sortir.

I dit i fet. Es varen fer unes llistes i cada sector va contribuir a esbrinar el que era de la Lliga, de la «Ceda», radical, de Falange, de la U. P., etc., etc. Les llistes eren llargues i els que hi figuraren reberen una carteta a domicili que els treia de punta en blanc.

Tots els afectats varen fer quelcom per al reingrés i cap no va reeixir; la cosa anava

massa de debò. Aleshores ells sí que se sindicaven i el Sindicat, que vetlla pels interessos dels seus afiliats, va dir que no es podia tolerar que els seus afiliats, tots ells antifeixistes a prova de carnet, fossin trets com simples criades. I no es tolerà, és clar; i els empleats sortits desafectes tornaren a entrar afectes.

I ara ve el bo, i és que, en parlar-se de pressupostos, s'ha trobat que n'hi havia entre molts altres, dos-cents més que no hi eren abans i que procedien del carrer i de la «Ceda» i del «Grupo Alfonso»!

Quin conflicte! Com resoldre'l? Molt fàcil, traient-los, sindicant-se i tornant a entrar.

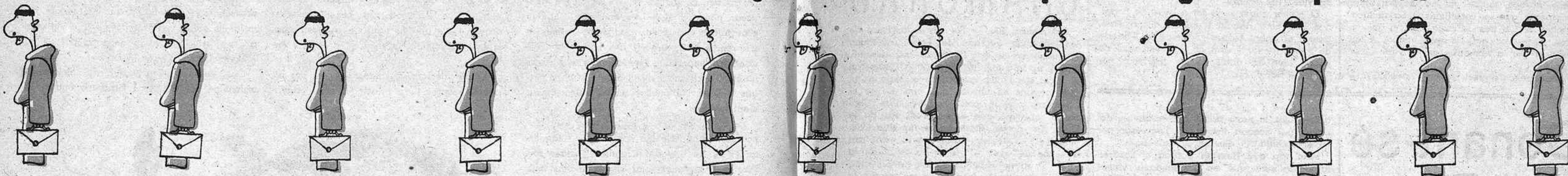
A la «Soli» li han trencat el fil. No es tracta de cap acte deshonest, sinó d'un fil directe que no feia cap funció sexual.

— Bo, ara m'hauré de fer «libertario».

LA FARÇA DE LA NO INTERVENCIÓ

El Govern francès acorda traslladar a Barcelona l'Exposició de París

Tots els voluntaris espanyols que han marxat com a missioners oficials seran retirats i vindran a engrossir els rengles de l'Exèrcit Popular Regular Republicà

LA FARÇA

La farça implacable que domina totes les decisions de les grans democràcies, ha donat un cop mortal al feixisme internacional, que per primera vegada ha estat víctima del seu propi esperit de deslleialtat i de manca d'ètica internacional.

La maniobra, com hom pot suposar, per anar dirigida contra els invasors d'Espanya, no ha pogut sortir de cap Comitè ni de cap sots-Comitè de la intervenció, falsament anomenada no intervenció.

Aquesta audaç maniobra ha estat portada íntegrament pel Patronat del Turisme Francès, d'acord amb el Comissariat de Propaganda de Catalunya i sota la direcció intel·ligentíssima del més petit de tots.

Es tracta d'una idea miravillosa, que revoluciona en el seu esperit internacionalista de Dret estricte totes les fórmules diplomàtiques en ús fins avui, i que tan lamentables conseqüències havien tingut fins ara per a la nostra causa.

L'EXEMPLE

El benemèrit i heroic exemple l'han donat els beatífics missioners espanyols que peregrinant ascèticament per les rutes del turisme francès s'han retrobat, i en veure que eren tants, s'han sentit també germans proletaris i han decidit retornar a Espanya a lluitar contra el feixisme invasor que amb la seva descarada intervenció i amb la barbàrie dels seus procediments de destrucció implacable han desvetllat la vergonya dels desvergonyits i la consciència dels que massa conscients havien iniciat un penós pelegrinatge de missions i missionetes que havien arribat a plantejar al país aquests dos dilemes:

O tots els espanyols marxen a l'Exposició de París, o cal que l'Exposició de París sigui traslladada a Espanya.

Sembla que després de moltes discussions i de nomenar diverses ponències, va ésser admesa la idea segona davant la impossibilitat de rec-

litzar la primera per manca material de divises.

En conseqüència, els 70 missioners oficials més destacats han acordat constituir-se en forces de xoc i formar un batalló que se dirà «El Batallón de los Misioneros de la Muerte», i donant un gran exemple de ciutadania, han començat a passar cantant «La vieja Guardia».

L'exemple no ha estat en va i seguidament s'han enquadrat com a voluntaris milers i milers de secretaris, sots-secretaris, amics, parents i coneguts dels missioners, que han format un temible contingent bèl·lic que hom suposa que decidirà ràpidament la lluita d'Espanya a favor del Govern lleial.

LA LEGALITAT

A l'hora de marxar aquests centenars de milions de milers d'herois missioners s'ha plantejat el greu problema de la legalitat, que obliga, si més no, a tancar les aparences.

Davant la impossibilitat de donar passaport a tots els que retornen, que són menys a desgrat de tot dels que varen venir, s'ha hagut de barriar molt fins ensopegar amb la fórmula miravillosa que permeti que els missioners retornaris no siguin detinguts a la frontera i no es repetixin les incidències lamentables d'aquells famós viatge que ara no ve al cas de recordar.

«REMEMBER...»

La fórmula, però, ha estat trobada i tot s'ha salvat fins l'honor i tot que ja trontollava com una mala cosa.

La fórmula es, ni més ni menys, aquesta: En vista que retornen a Espanya tots els que de tot el món havien vingut a l'Exposició de París voluntàriament, es procedeix a la retirada de voluntaris, i perquè l'exemple que es dona als països autocràtics sigui més arrodonit, el Govern, fent ús dels plens poders que se li han atorgat en matèria de Fi-

nances, ha acordat traslladar a Barcelona l'Exposició de París en pes.

Hom no sabrà mai si són els missioners que retornen a Barcelona al c'arriera de l'Exposició, o si és l'Exposició mateixa, monstre colossal de la cultura i la civilització, que es redreça i marxa per no quedar tota sola.

Sigui com sigui, és evident que la mesura és genial i donarà un gran resultat econòmic-polític-militar.

A més, retornarà l'honor dels missioners, que ja estava en entredit, impulsarà notablement les glorioses campanyes del Comissariat de Propaganda de Catalunya i regenerarà gloriosament la gloriosa venda ambulante de Barcelona, que serà guia i nord i M. Z. A. del gran exemple que estem donant al món.

PERE GALLARI

N. DE LA R.

Per a evitar males interpretacions i probables noves lluites fratricides, aquesta redacció avisa els lectors que no respon per a res de la veracitat de les fantàstiques informacions de Pere Gallari, pseudònim que amaga pèrfidament la personalitat perillosíssima d'un dels més grans incontrolats del país, del qual no ens en refiem ni gens ni mica, malgrat que ell assegura i perjura que res de tot això no va per ningú i molt menys per aquella mena de gent susceptible i ensems immodesta que creu que tot el que diuen els diaris va per ells.

Avisem, en conseqüència, que no respondrem als susceptibles, ni els seguirem tornant, com hem fet fins ara, els vint-i-cinc cèntims que els hagi costat L'ESQUELLA.

INFORMACIO ESTRANGERA

Un nou Govern Obrer i Camperol a Salamanca

Salamanca, 20. — Sembla que les coses d'allà s'assemblen, més del que sembla, a les coses d'ací.

Ara, Franco, també vol un Govern obrer i camperol, que es constituirà a Salamanca, si poden fer un tres de maig, com el que no varen poder fer ací els que també volien aleshores per a nosaltres un Govern obrer i camperol.

A Salamanca aquest Govern diuen que se-

ria format a base de Martínez Anido i Ventosa i Calvell.

Aquest Govern començaria la seva gestió canviant presoners.

El primer canvi seria fet a base de donar-nos Don Pere Rahola i empresonar a Salamanca el pobre Manuel Brunet que s'hauria de vestir de ric i estripar les vestidures de pobre, amb les quals es va disfressar per fugir de Barcelona.

Donant-se el Bec

París, 34. — Ha causat profunda sensació la visita que ha fet al ministre de la Guerra francès el cap de l'Estat Major alemany Bec.

Hom comenta amb astorament la significació extraordinària que té en aquests moments el fet insospitat que els estats majors francès i alemany es donen el Bec, mentre el senyor Blum fa números per les parets del Senat, a fi de no ésser víctima de l'empenta senatorial dels clàssics especuladors financers contra el Front Popular.

Matalhedillas

Salamanca, 31. — Franco ha tornat a condemnar a mort el cap rebel més rebel de tots Hedilla, que sembla haver-se rebel·lat contra els rebels en unió de vint-i-quatre caps més que també han estat condemnats altra vegada a pena de mort.

Aquesta és la segona vegada que Franco mata l'Hedilla, puix que hom suposa que res ni ningú no pot salvar el cap rebel més rebel de tots d'ésser novament afusellat amb els vint-i-quatre que amb ell han tornat a ésser condemnats a mort.

VON NEURATH A LONDRES

Ixcoescolàpia, 31. — Segurament dins els sis dies inajornables de la pròxima setmana, von Neurath anirà a Londres a començar

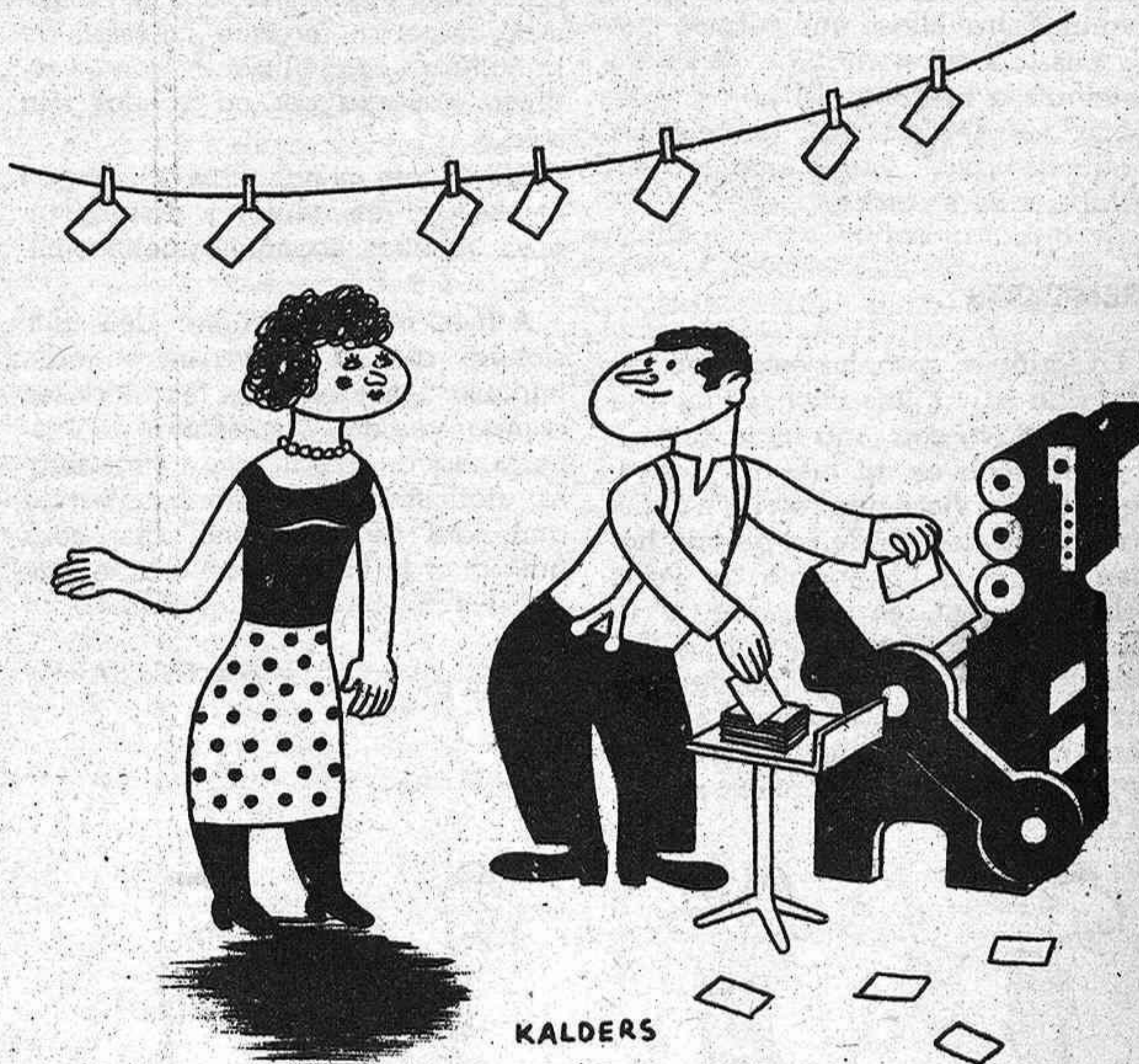
a regatejar la nova prima que haurà de donar-se per segona vegada a l'agressor per haver incendiat i destruït el País Basc.

Hom sap que Neurath portarà a Londres la tranquil·litat que en la setmana vinent no serà metrallat ni destruït cap altre Estat representat a la S. de N., cosa que a Londres es prendran seriosament, puix que sembla que no els queda altre camí.

CHAMORRO NO ERA CHAMORRO

Salamanca, 28. — Els diaris facciosos de les «Flechas negras» de París publiquen informacions de font fidedigna que desmenteixen rodonament la notícia que Chamorro, el xofer de l'avió que pilotava Mola quan dies passats es féu un cap nou, no és el Chamorro aquell, cosí d'aquell altre Chamorro, que diu que el seu cosí era de la C. N. T.; aquest Chamorro és un altre Chamorro, i que se sàpiga: no havia estat mai de «Los de ayer y Los de hoy» ni de la F. A. I., ni de «Los Conocidos de Endérix», ni res que pugui prestar-se a malentesos ni punyetes.

Ah! Tampoc no era del P. O. U. M., i finalment, no era Chamorro,

— Joan: vénen a cobrar el gas...

— Que s'esperin una mica. Estic enllestint els bitllets d'a pesseta.

Ojo, milicianos! Sed discretos!
Mil ojos y más de dos mil orejas
están al acecho de vuestras in-
discreciones!

LA NOCHE

ADMINISTRACION Y TALLERES:
MUNTANER, 40 : TELEFONO: 31515

BARCELONA

REDACCION:
PASAJE MERCEDES, 6 : TELEFONO: 24514

Año XIV

Sábado, 19 Junio de 1937

Núm. 3.610

A ver si se enteran esos mamarrachos!

Pasado mañana, a las 10'45 en punto de la mañana, empezará una fuerte ofensiva en el sector de Robres.

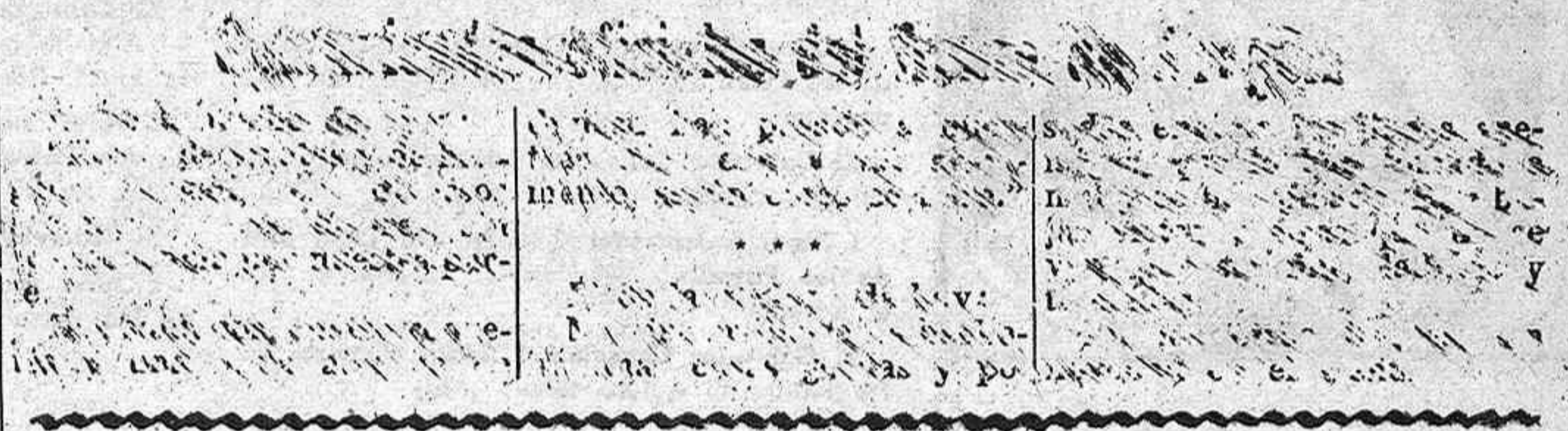
Glosas de guerra

¡Antes de un mes! ¡Antes de un mes!! ¡¡¡ANTES DE UN MES!!! He aquí el grito apremiante y acongojado que ha venido saliendo de las resacas gargantas confederales, en medio del sopor y de la modorra imperantes en esta aburguesada retaguardia. Barcelona no ha respondido. Barcelona ha hecho el ornio. Barcelona continúa como aquella quién nada.

Pero en un pequeño y diminuto pueblo costero, todo él ansias de redención y de luchas emancipantes, nuestra consigna honesta y recatada ha hallado eco. Hemos aludido Badalona, la invicta, la mil veces inmortal Badalona. Ya sus playas tienen trincheras y parapetos, como en las guerras de verdad, y ya su alcalde ha rogado al distinguido público que no se lleve las trincheras ni hurte la arena de los parapetos, que eso resultaría poco serio y apesadumbrante.

Parece que por ahí le duele a Cataluña, que por Badalona podrían invadirnos en un tres y no nada y nos dejarían chascados. De ahí el Bando del alcalde rogando a los transeúntes que no transiten por la playa de Badalona y rogándoles que no se lleven el alambre de las alambradas so pretexto de construirse gallineros para la batalla del huevo, tan caduca y marchita.

Badalona nos da el ejemplo. ANTES DE UN MES BARCELONA DEBE SER UN INMENSO BADALONA! Cerrad el piso y a la pala, catalanes! Un juego de siglos os contemplan!

Vamos a aplicar el truco del Bruch en Aragón

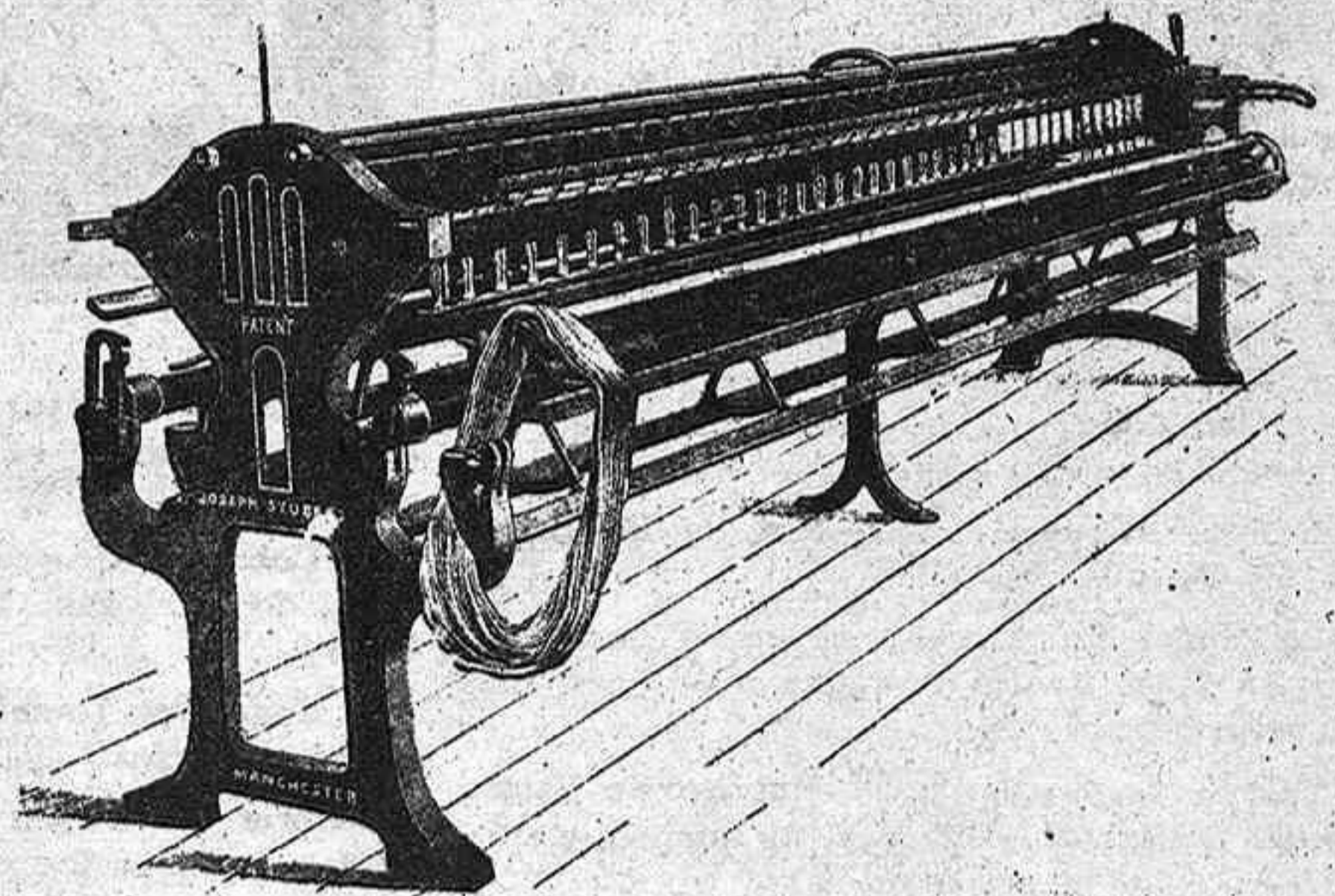
Ahí va eso camaradas. La noticia es fresca, y nos ha costado lo nuestro el pescarla. Ahora ya sólo nos resta mirar de ver de sortear el compañero censor, y si lo logramos, pues vaya tinglado que vamos a armar.

Tal como hemos dicho, la cosa empezará a las 10'45 en punto, con fuego de tambor y trompetería, lo cual hará creer al enemigo que le atacan diversos regimientos a la vez. Pero ahí está la guasa, camaradas, pues sólo tomarán parte en la acción 2.000 soldados tiernos, que si los otros supieran que casi estarán desguarnecidos en su ala derecha, y contraatacaran por este lado, podrían infringirnos un serio descalabro. Pero esos bestias de fascistas no van a enterarse de esto, porque lo que es nosotros callamos como unos muertos que somos.

Dada la reserva con que se han llevado los preparativos para esta acción, podemos asegurar que la cosa será un

éxito, y que los animales de los facciosos (que son todos) se dejarán engañar como un hato de bestezuelas.

¡A ver si hay alguien otro que se atreva a decir de los fascistas esas cosas gordas que decimos nosotros!

LA NUEVA ROTATIVA DE "LA NOCHE"

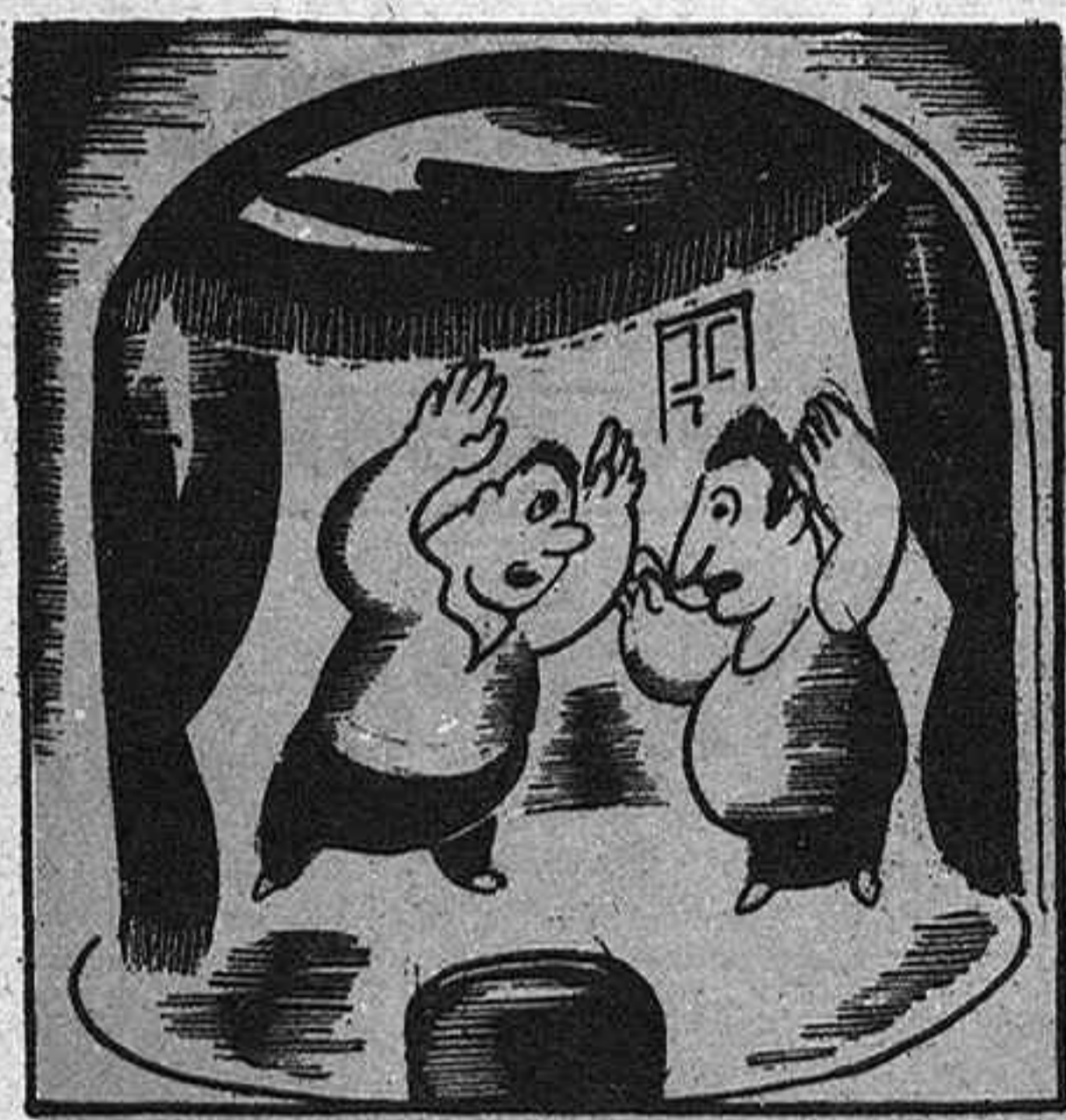
Gracias a la ayuda eficaz y desinteresada que nos prestan los diversos Comités Económicos que nos protegen, podemos dar a nuestra distinguida clientela las primicias de esta grata noticia: Pronto "LA NOCHE" saldrá por las noches impresa en rotativa de propiedad. Nada ya de contactos que, aunque lejanos, pueden desmerecer.

Ahí tenéis, en toda su soberbia majestad, la imponente mole de esta máquina única.

ELS GRANS ESPECTACLES PUBLICS

« EL PASSI DEL TRAMVIA »

Obra teatral C. N. T. — A. I. T. presentada al « Premio Ignacio Isgleas »

ACTE PRIMER

L'escena representa el menjador d'una casa pobre, però honrada, sense presents feixistes salvats ni deixes d'antifeixistes difunts. La casa modesta de l'Obrer Inconscient Que Mai No Ha Estat de les Patrulles.

La Muller de l'Obrer Inconscient Que Mai No Ha Estat de les Patrulles. — Sempre el mateix; sempre canvi per al tramvia. No podies fer-te de les Patrulles i almenys tindries cotxe?

L'Obrer Inconscient Que Mai No Ha Estat de les Patrulles. — Què vols fer-hi, si a més d'inconscient sóc pobre, però honrat? Quan et vares casar amb mi ja ho sabies.

La Muller de l'Obrer Inconscient Que Mai No Ha Estat de les Patrulles. — Sí; però em pensava que m'enganyaves. I ara, ja ho veus: cada dia, si tinc xavalla, per al tramvia. No guanyes més que abans?

L'Obrer Inconscient Que Mai No Ha Estat de les Patrulles. — Sí.

La Muller de l'Obrer Inconscient que Mai No Ha Estat de les Patrulles. — Doncs, no ho entenc.

L'Obrer Inconscient Que Mai No Ha Estat de les Patrulles. — Doncs, jo tampoc; però necessito diners per al tramvia.

La Muller de l'Obrer Inconscient Que Mai No Ha Estat de les Patrulles. — Bé, mira; ací tens aquest bitllet de deu pessetes i t'ho fas com et sembli, però no em demanis mai més diners per al tramvia.

L'Obrer Inconscient Que Mai No Ha Estat de les Patrulles (agaça el bitllet d'una revolada, calla, i surt).

La Porta del Pis. — Boom!

ACTE SEGON
Quadre Primer

L'escena representa el tramvia 298 de la línia 29. Fa tres parades que ha pujat el protagonista.

El Cobrador Conscient i Sense Número. — Clic, clic, clic...! A ver quién paga aquí.

L'Obrer Inconscient Que Mai No Ha Estat de les Patrulles (allarga el seu bitllet de deu pessetes).

El Cobrador Conscient i Sense Número. — No hay cambio.

L'Obrer Inconscient Que No Ha Estat Mai de les Patrulles. — I no en tindreu en tot el trajecte?

El Cobrador Conscient i Sense Número. — No tendré ni quiero tener, ¡ah!

L'Obrer Inconscient Que No Ha Estat Mai de les Patrulles. — Doncs, mireu, no tinc més que això.

El Cobrador Conscient i Sense Número. — Pues tendrá que bajar. ¡Cling! ¡Cling! ¡Cling!

El Conductor També Conscient i Sense Número. — Rrrracl (el tramvia para).

L'Obrer Inconscient Que No Ha Estat Mai de les Patrulles (baixa).

Quadre Segon

L'escena representa el tramvia "roji-negro" núm. 301 de la línia 29. Han passat cinc parades.

El Cobrador Reconsent i Sense Número. — A vaure qui paga que és gata!

L'Obrer Inconscient Que Mai No Ha Estat de les Patrulles (allarga el seu bitllet de deu pessetes).

El Cobrador Reconsent i Sense Número. — Un altre! No li he dit que no tenia canvi ni en tindria ni en volia tenir?

L'Obrer Inconscient Que Mai No Ha Estat de les Patrulles. — Vós? A mi no. A mi m'ho ha dit un altre cobrador.

El Cobrador Reconsent i Sense Número. — Així, jo ho he dit a un altre obrer. Però és igual. Són ordres de la Companyia.

L'Obrer Inconscient Que Mai No Ha Estat de les Patrulles. — Ah!, si és així, callo. Voleu fer el favor de fer parar el tramvia?

El Tramvia (para).

L'Obrer Inconscient Que Mai No Ha Estat de les Patrulles (baixa).

Quadre Tercer

L'escena representa el tramvia número 160 de la línia 29. Han passat sis parades.

El Cobrador Reconsent i Sense Número. — ¡A ver quién se escapa sin pagar!

L'Obrer Inconscient Que No Ha Estat Mai de les Patrulles. — Jo sé que no teniu canvi, però si no... (ensenya el bitllet de deu pessetes) ja baixaré.

El Cobrador Reconsent i Sense Número. — Claro que tengo. Le voy a hacer un vale.

L'Obrer Inconscient Que No Ha Estat Mai de les Patrulles. — Home, pel mateix preu, ja us el faré jo, el val. Visc al número 56 del carrer de Campo Sagrado. Sóc pobre, però honrat.

El Cobrador Recontraconscient i Sense Nú-

f. bas

Dona jove, quant?

Hem rebut una carta representativa d'un respectable sector de l'opinió femenina referent al pasquí de la Conferència Nacional de la Dona Jove. Nosaltres, sempre al servei de les causes justes i de les causes collectivitzades, reproduïm amb gust aquesta carta que potser posarà en clar aquest tòrbol i audaciós assumpte.

«Senyor camarada director de L'ESQUELLA.

»Estimat pagano:

»Sabràs per la present que un grup de dones amb el negoci —tu ja m'entens— collectivitzat i portat a domicili, ens hem reunit per tal de significar la nostra protesta davant el fet que uns senyors, o senyores, en nom de la Dona Jove, sembla que volen posar preu a les nostres activitats d'avantguarda i reraguarda.

»Al «tanto» amb els especuladors!

»De cap manera no consentirem que ningú es fiqui, segons com, amb nosaltres i molt menys que es vulgui fixar preu al nostre negoci ambulànt. Perquè, vejam, què significa això de «Quant?», com diu el pasquí?

»No cal dir, amb tot aquest embolic, com estem de despitàdes, aïl no; no ho estem de despitàdes. Perdoni, jove!

Seves i de la causa —a bons preus, sap?—, aquestes segures servidores que ho són.

Per la collectivitat de la Rosalia
Purita Recolons

— «L'Hora!» «L'Hora!»
— Quina?
— La de guillar!

mero. — ¡Pues la Compañía no! ¡Cincl!
¡Cincl! ¡Cincl!

El Tramvia (para)

L'Obrer Inconscient Que No Ha Estat Mai de les Patrulles. — Plafl (cau assegut a terra, precisament al davant del taller on treballa).

Nota. — Aquests tres quadres es repetixen a la sortida i durant vuit dies.

ACTE TERCER

Quadre Primer

L'escena representa un monòleg, amb cortina i tot.

L'Obrer Inconscient Que No Ha Estat Mai de les Patrulles (mirant-se el bitllet de deu pessetes). — Si no vaig amb compte, aquest bitllet se'm gastarà abans de gastar-lo.

Quadre Segon

L'escena representa una parada a l'aire lliure de corretjams, fulles d'afaitar, bosses per a pifolla, portacarnets i altres atuells de guerra a la reraguarda.

L'Obrer Inconscient Que No Ha Estat Mai de les Patrulles. — Voldria comprar un portacarnets.

El Venedor d'Articles de Guerra a la Reraguarda (li'l ven).

Quadre Tercer

L'escena representa un monòleg amb cortina i tot.

L'Obrer Inconscient Que No Ha Estat Mai de les Patrulles (fixant el bitllet de deu pessetes dintre del portacarnets). — Així no se'm farà malbé i no se'm gastarà abans de gastar-lo.

Quadre Quart

L'escena representa el tramvia "rojinegro" núm. 301 de la línia 29.

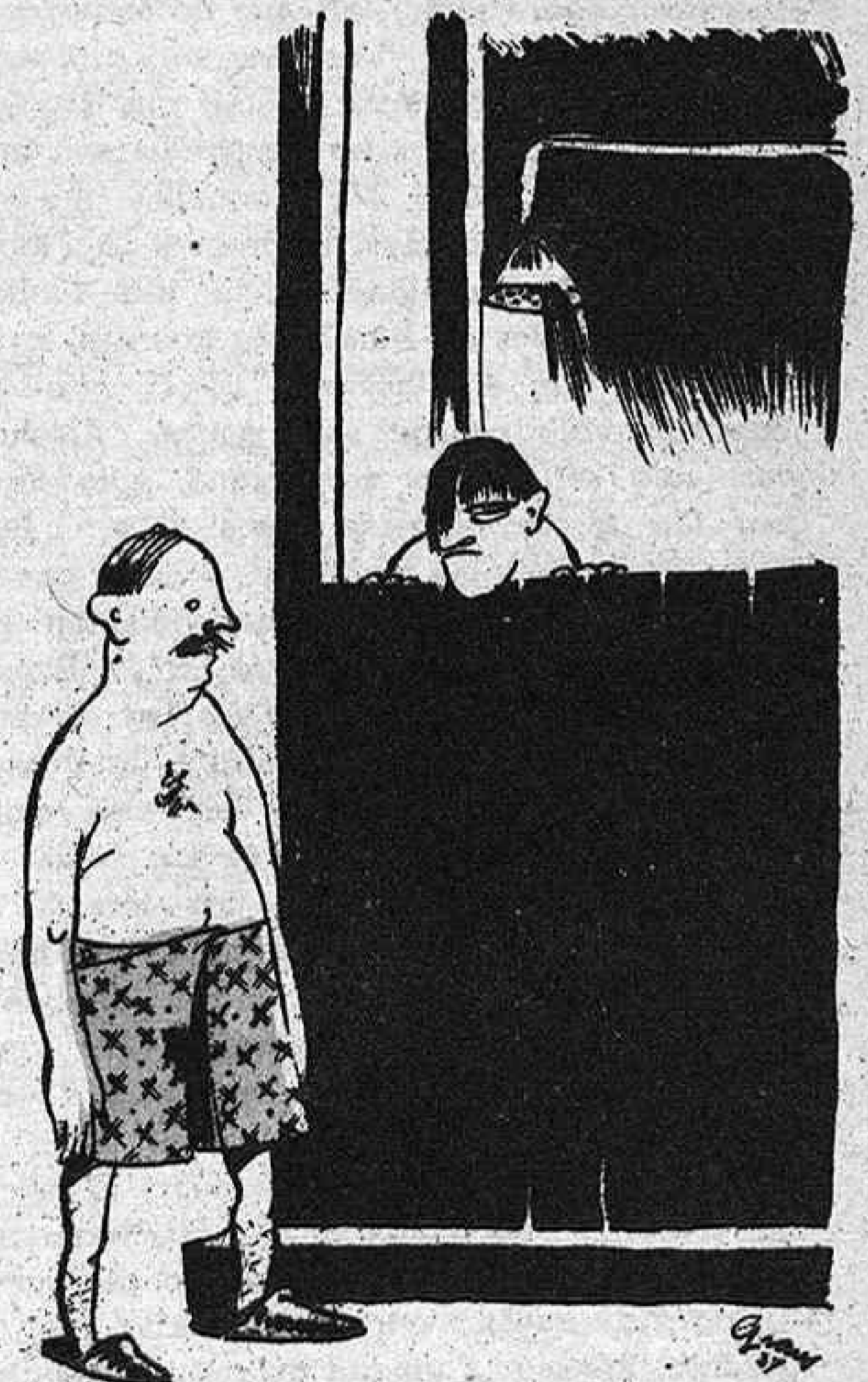
El Cobrador Reconscient i Sense Número. — Apa, senyors, esquitxin!

L'Obrer Inconscient Que No Ha Estat Mai de les Patrulles (ensenyant el bitllet dins el portacarnets de cel·loide).

El Cobrador Reconscient i Sense Número. — Ah!, té passe? Passi, passi. Es de la C. N. T.?

L'Obrer Inconscient Que No Ha Estat Mai de les Patrulles. — No: és de deu pessetes.

Teló

— El «Govern de Burgos» ja ha repartit carteres.
— I on les han agafades?

« PEGAJO A LA LINEA DE FUEGO »

“Yo he oído misa y he comido arroz bomba en Huesca”

Per MINIMO FLAVIO
(Enviat especial de "L'Esquella" al front aragonès)

Trinxeres d'Oscà. Juny del 1937. Estic voltat de sacs de sorra i enmig de caixes de municions. Per damunt meu xiulen les bales que és un gust, però jo, malgrat tot, compleixo el meu compromís de corresponsal de L'ESQUELLA i escric el que vaig fer diumenge passat.

Diuenge al matí, després d'aguantar estolcament dos bombardeigs d'aviació (la nostra i dels facciosos) vaig fer veure que marxava a prendre el sol. ¿A que no endevineu on vaig anar-me'n? Vaig marxar a Oscà. Sí senyors, a Oscà. Això vol dir que sóc un «fio» valent. Estava a les avançadetes d'una trinxera del P. O. U. M.; d'aquelles que tenen autocar i diari des del front a la Plaça del Teatre de Barcelona, i una gran biblioteca amb Contes de Nins; vaig treure el nas. En veure que els facciosos no em tiraven cap tret, vaig pensar: «són amics». Aleshores, vaig sortir i, tot xano xano, vaig arribar fins a les primeres cases d'Oscà. Pel camí vaig creuar-me amb soldats de la cavalleria del P. O. U. M., que vigilaven el camí des de les avançadetes, a la Plaça de la catedral d'Oscà. Un d'ells, va dir-me: «Si no t'afanyes, arribaràs tard a la missa cantada. Es diuenge i la comencen molt puntualment.» Va deixar-me el seu cavall i jo «caballero en mi caballo», tras, tras, tras, vaig arribar davant la catedral. Allí hi han unes anelles de ferro per deixar fermades les cavalletes dels soldats nostres que van a missa. A Oscà en diuen amb sermó «falangista».

Vaig fer just. Un capellà, tinent coronel de «Falange Española» deia: «Fascistas de todo el mundo, uníos. Si todos no ponemos un poco de nuestra parte, tenemos la guerra perdida. Precisa la unidad de todos. Que nadie haga incauciones, que no haya más incontrolados, que cesen las patrullas de requetés que avergüenzan al país. Es necesá-

rio que no se asesine a nadie más, pues de lo contrario nos vamos a quedar solos en Huesca, y cuando lleguen los «rojos», no podrá salir nadie a recibirlos como Dios manda.»

Acabat el sermó, vaig marxar a dinar al millor Hotel. Varen servir-me arròs. Estranyat, vaig preguntar d'on el treien. El cambrer, parlant-me a l'orella, va dir:

—Tenim «intercanvi».

Ens reunim a Marsella a una «Casa Exportadora» i ens donen arròs i altres cosetes a canvi d'unes pessetes, sap...?

En aquell moment la nostra aviació (la «roja» vull dir; no ens fem embolics ara), va bombardejar els objectius militars de la capital. Fou una jornada interessantíssima.

Com que vaig fer-hi amistats, penso tornar-hi.

Mínimo FLAVIO

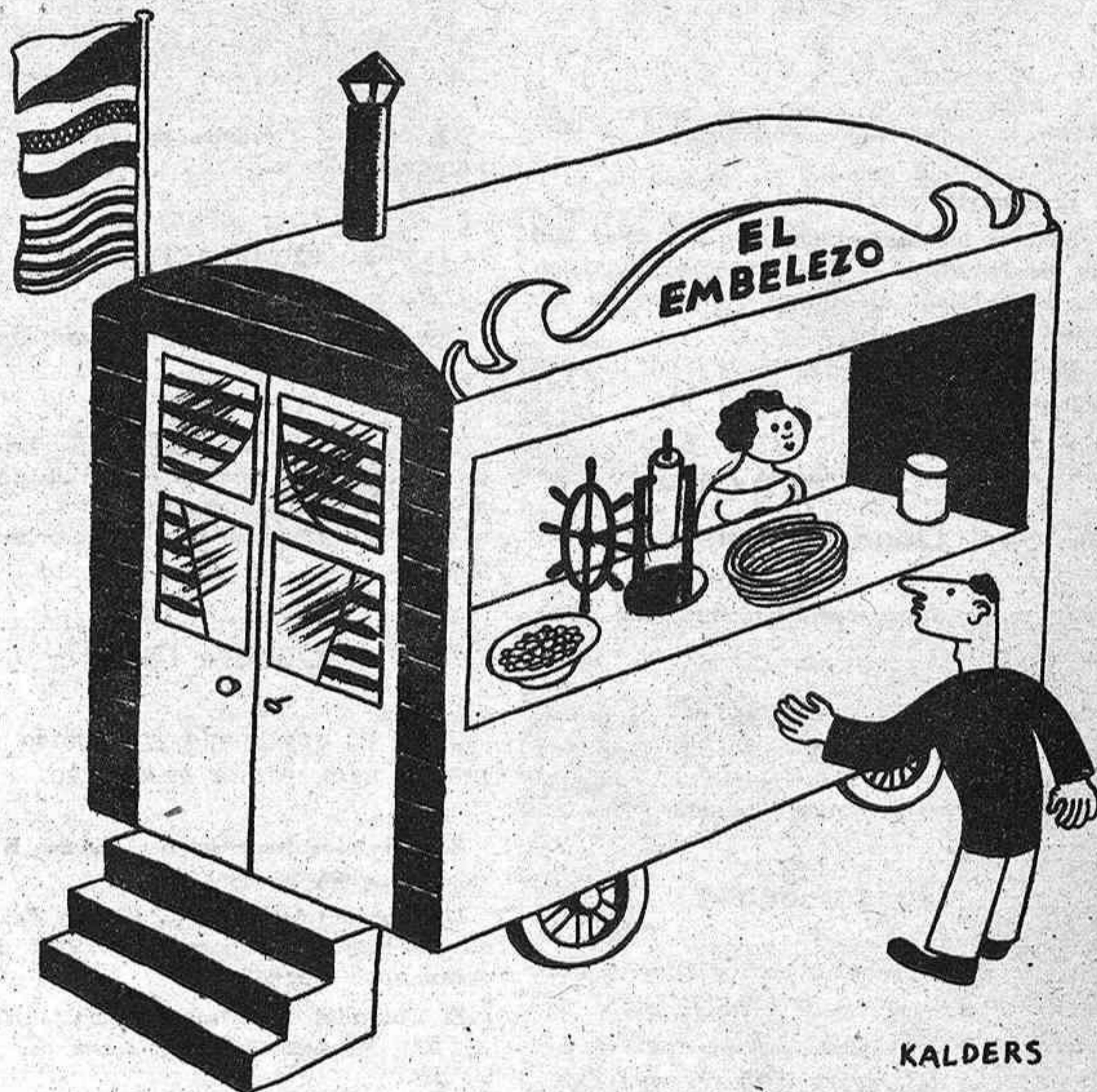
Correu i remeneu

Capgirat. — Va el teu «Esquellot». Pots venir a cobrar quan vulguis.

Roldós Estrada. — Està bé l'acudit, però no ho publiquem perquè ha passat d'actualitat.

Incontralat. — El teu «Esquellot» ha anat al control del cove.

Quimet. — Si això que escrius t'ho ha dit Blum, no el publicarem, però si no t'ho ha dit Blum, no el publicarem. Mentrestant, aclareixis aquesta situació angoixosa, l'article espera al cove.

-- Què li posarem?
— Voldria «El més petit de tots»...

UNITAT!

UNITAT!

UNITAT!

若葉の五月
脚氣が多くなります

若葉の五月頃から我國では、脚氣が多くなります。脚氣の預防には第一營養、そして一般衛生に心がけることです。脚氣の原因は、ビタミンBの不足と云ふことと今日の學説は一致して居ます。之は風や地などの動物と、ビタミンBのない食物で養ふと、おきくに脚氣病を起し、之にビタミンBを與へますと、直に恢復することでもわかります。

ビタミンBは、新鮮な野菜、果物、鶏卵、牛乳等に含まれ、玄米、芋類米にもありますが、白米には少しもありません。食物は好き嫌ひなく何でもたべる習慣が大切です。好きならむのだけ食べて居ますと、それがとんないに營養分のあるものでも身體のためにはなりません。

ビタミンBは以上のやうに食物の中に含まれて居まして殊に我々日本人には大切な成分です。この成分だけを糖の中から抽出されたのは我が國醫學博士鈴木梅太郎先生で、オリザニンと名で世界の學界に發表されました。我々の知るべき日本沖海の勝利も一つであります。

オリザニンは今日では單に脚氣の預防を爲すのみでなく脚氣病として、幼児にも、老人にも、汎く用ひられて居ます。

我々の食物は、單角のこのビタミンBばかりです。脚氣が多くなります。不足を今や當に心がけねばなりません。

三井株式會社

Ens criden els nostres germans del Japó

Per major vergonya de la nostra incontrolada reraguada, són avui els nostres germans, els japonesos antifeixistes, quins ens donen el crit d'alerta.

Fins a aquelles llunyanes terres ha arribat el clam de les nostres baralles fraticides.

Però els nostres germans japonesos han comprès que si això continués així seria llançar l'antifeixisme espanyol al més deshonros «Hara-quiri».

Per evitar-ho ens han enviat el següent manifest que reproduïm.

El lector podrà apreciar el senzill patetisme amb què està redactat, la crida que fan a la consciència dels incontrolats del Control i la necessitat urgent que el Govern collectivitzi totes les armes del país.

Com que nosaltres ja hem fet campanya per la unitat en tots els idiomes i ningú no ens ha escoltat, apellem avui al japonès per

veure si la gent ho entén d'una vegada i després de llegir aquesta crida vibrant es fa ràpidament la unitat per guanyar ràpidament la guerra. (1).

(1) Com que el compaginador no sap res de japonès ha posat el gravat apaisat en comptes de posar-lo verticalment.

Els nostres cultes lectors, es faran càrrec i giraran una mica el full per assabentar-se del que diu.

Frontó Txiki - Alai

Plaça Bonsuccès, 1

GRANS PARTITS A RAQUETA
PER LES MILLORS JUGADORES
DE LA ESPECIALITAT

Frontó Novetats

TOTS ELS DIES GRANDIOSOS PARTITS TARDA I NIT
ELS MILLORS PILOTARIS
ESPECIALITATS : PUNTA I PALA

DETAILS PER PROGRAMES

MIL PESSETES

al qui presenti
CAPSULES DE
SANDALO mi-
llors que les del
Doctor PIZA, de
Barcelona, i que
curin més aviat
totes les malal-
ties urinàries.

QUARANTA CINQ ANYS D'EXIT CREIXENT

Premiades amb Medalles d'or en tantes Ex-
posicions com s'ha presentat. Uniques apro-
vades i recomanades per les Reials Acadèmies
de Barcelona, Mallorca i diverses corpora-
cions científiques, reconeguent-li avantatges
sobre tots els seus similars.

FARMACIA DEL PI - Plaça del Pi, 6. Barcelona
i principals farmàcies d'Espanya i Amèrica
Preu 6'50 pessetes

CONSULTORI MEDIC

DEL

Dr. CASASSA

VIES URINÀRIES
SÍFILIS I PELL

...

De 11 a 1, i de 5 a 7
Festius de 11 a 1

PREUS ECONÒMICS

Tallers, 29, entressol

RADIO SATURNO

Empresa Col·lectivitzada

COLONIAL - EMERSON

FABRICACIÓ NACIONAL

DE RECEPTORS

MARCA SATURNO

REPARACIONS

PECES MUNTATGE

Rambla Jaume Compte, 2
Barcelona

— Són els «Amigos de Durruti», oi?
— Sí; són «durrutistes».